

S5 OBALNI

Številka 4, Letnik VIII

April. 2004

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški edček S5 Obalni

Glavi in odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NK!

Urednik informativnih
Prispevkov:
Valter, S51VI

Tehnični urednik
Žarko, S53Z:

Tisk: Rudi, S58RU

V piranskem klubu smo imeli eno aprilsko soboto čistilno akcijo. Temeljito smo počistili klubske prostore, pa tudi mesnate atribute z roštilja. O dogodku je napisal par vrstic Valter, S51VI.

Z aprilom je štartal tudi "novi" maraton – poleg spremembe termina (nedelja namesto sobote) ter nekaj drugih manjših sprememb so organizatorji (ZRS ter Radioklub Triglav, S53APR) dodali še zanimivo kategorijo 50MHz. O množičnosti udeležbe v prvem terminu bi težko rekel kaj konkretnega, zdi se mi, da kake pretirano velike aktivnosti – morda tudi zaradi nenaklonjenega vremena - na bandih ni bilo. O kontestu, ki se sedaj imenuje "ZRS maraton", smo dobili v klub s strani ZRS tudi pisno obvestilo. Pohvalno, kljub (s podcenjujočim podtonom obarvanemu) slavospevu samim sebi, ker velikodušno dovoljujejo udeležbo tudi (citiram) "heretikom" (nečlanom ZRS).

Sicer pa zanimiv kontest, na katerega me je opozoril Roberto, S57RR, pripravljajo tudi zahodni sosedje (Contest Veneto). V majskih terminih od 144 MHz navzgor, junija pa pride na vrsto šestmetrski band ter ATV.

73, Gregor, S53RA

RADIJSKO OKNO VIII.

Kakšnih petindvajset let je minilo od takrat, ko sva s sosedom Lojzkom »odkrila« vokitokije. Aparatka sta se nama zdela zelo imenitna. Vsak je imel svojega – v blebo rumeno plastiko skrit čudež, ki nama je omogočal, da sva se lahko v džungli (zaraščen del hriba za hišo moje mame v Piranu) igrala raziskovalce in odkrivala »nova ozemlja«. Čudoviti časi... Otroštvo, ko je domišljija še odličen in kompetenten nadomestek za pomanjkljivo resničnost... V džungli je bilo vse izmišljeno; nova ozemlja, pustolovski pohodi, napadi indijancev... Toda, nekaj je pa le bilo resničnega: Dva mulčka z dvema vokitokijema, ki sta na vsak način poskušala osmisiliti komuniciranje z malima »primopredajnikoma«.

O kakšnih radijskih valovih nisva imela niti najmanjšega pojma, še to, da se kvadratna baterija, ki jo je potrebno občasno zamenjati, imenuje »devetvoltna«, sva izvedela šele v elektro trgovini, kjer sva prodajalcu z opisovajem in s križenjem rok poskušala dopovedati, kakšno baterijo potrebujeva....

Preprosta vokitokija sta imela vgrajen sila preprost sprejemnik, ki je bil zelo neselektiven, hkrati pa dovolj občutljiv, da nama je omogočal poslušanje tudi drugih »vokitokijev« in s tem omogočil pogled v nek nov in zame že od prvega trenutka zanimiv svet. Lojzka so te motnje jezile in kadar sva v njejih oddajanjih zaslišala tuje glasove, je kar izklopil aparat. Drugi ga niso zanimali.

Otroški CB vokitoki (QRG 27.125 MHz –

TX, RX pa tam in praktično po celiem CB območju) je potem še večkrat zvečer šumel ob moji postelji. Ribiči, cebejaši iz Pirana, šibki glasovi, ki so govorili v italijanščini... Vse to je tudi krivo za to, da sem danes radioamater in SWL.

No radioamaterščina gre svojo pot, CB tudi... Sam pa se še vedno ukvarjam tudi z »vokitokiji«. Po tistem prvem, preprostem, s kvarcem v oddajniku, je prišel na vrsto drugi, boljši (imel je kvarce tudi v RX-u) – takšen, da so me tudi drugi slišali – in to je bil prvi korak v radio: Okoli 1980 leta me je Franko, danes S57JEL, vpeljal v magični svet CB radijskih frekvenc... (potem kmalu nisem imel več vokitokija, ampak »tapravo« CB postajo) Potem sem si že kot radioamater (imel sem drugo klaso, doma FT101E in bil že navdušen nad CW), kupil nov »vokitoki« (tega heretičnega naziva se ni smelo uporabljati, saj se je temu reklo »ročna radijska postaja« ali le »postajca«, vendar pa »vokitoki«, ne to res ni bil primeren izraz...hi,hi.) No, ja, moja ročna radijska VHF postaja je bila odličen sopotnik. Več let sem jo skoraj vedno imel s seboj...

Potem sem nekega dne na bandu slišal o nekakšnih LPD vokitokijih. Stvar me je zanimala in sem o njej pisal tudi v S5O (september 2000, str. 5) No, da povzamem: LPD so majhne prenosne postajce na UHF področju. Moč njihovih oddajničkov je 10mW, frekvence 1 kanala 433.075 MHz in se povečuje s korakom 25KHz do 434.775 MHz. Frekvence spadajo v radioamaterski segment UHF spektra. (v S5). Opažam pa, da na tem območju v naših koncih ni nikakršnega radijskega prometa (več): Ne LPD-jevcov, ne

hamov ni slišati... Tako moj LPD aparatek doma čaka na boljše čase.

No, da sem se lotil tega pisanja o »vokitokijih«, je posredno kriva moja mala Angelca (5 let). Ker rada »pohajava« po obali med Strunjanom in Izolo, ker rada »raziskujeva« naravo v zaledju in ker me je že večkrat opazovala, kako z »vokitokijem« klepetam z raznimi hami, se je odločila, da tatija nažica za svoj »vokitoki«.

Na, pa smo tam, sem pomislil. Ampak ni mi bilo težko.

V soboto sva se odpeljala v Koper, kjer sem v »Velikem poku« kupil par PMR »vokitokijev«. Takoj zatem sva se odpeljala na »raziskovanje«. Prehodila sva cel Mesečev zaliv, splezala po potki na klif in občudovala razgled... Medtem pa klepetala po radiu. Angelca je neskončno uživala, tati je pa naravnost blestel!

PMR »vokitokij« imajo osem kanalov in 38 CTCSS kod za vsak kanal. Izhodna moč 500 mW na 446 MHz področju. Aparatki so se izkazali (Twin Talker 3000) predvsem zato, ker napajanje – 4 AAA baterije – v tem nepožrešnem aparatku zelo dolgo trajajo, NF ojačevalnik je dovolj močen in ima zelo majhno popačenje, scan funkcija, VOX, osvetljen LCD prikazovalnik, lock funkcija, indikator glasnosti in indikator stanja baterij, pa samo pripomorejo k uporabni vrednosti teh »igračk«. Tudi domet je zelo »dostojen«, pol wata na UHF je pač upoštevanja vredna moč...

Frekvence PMR kanalov:

1. – 446.00625
2. – 446.01875

3. – 446.03125
4. – 446.04375
5. – 446.05625
6. – 446.06875
7. – 446.08125
8. – 446.09375

Tako, z Angelco imava komunikacijo za najine ekspedicije. Z njo ne posiljujeva ham frekvenc, saj je PMR radio kar 6 MHz višje... Upam, da jo bo navdušenje držalo še naprej. Želim si namreč, da bo – ko bo dovolj velika – želeta opravljati radioamaterski izpit. Veselilo bi me, toda silil je ne bom.

Sicer pa, morda pa v prihodnosti – vsaj tako kaže, če upoštevam »sodobne tendence« ZRS gurujev, in če malo »pošlogam«: izpitov sploh ne bo več. Le še članarina in frekvenčnina...

Predlogi na S59AV@yahoo.com

Vanja, S5-RS-060

SPOMLADANSKO ČIŠČENJE

Pa je napočil tudi dan, ko se je v prostorih radio kluba na Belokriški izvedla, že dolgo napovedana čistilna akcija. V nekajdnevнем elektronskem dopisovanju je bil izdelan strateški načrt. Do zob oboroženi z dobro voljo in nekoliko manj z orodjem smo se v soboto pričeli zbirati v prostorih kluba. Odločitev »vse ven« je bila kar prava, saj je bil sleherni kotiček potreben ustrezne pozornosti. Počasi, a vztrajno se je pred vratim nabiral kup opreme, pripomočkov,

raznih bolj ali manj nepotrebnih predmetov, katerih se je kar nekaj znašlo v kontejnerju. Kljub temu pa smo z malce nostalgijsko pobrisali prah in naložili v predale kup raznih predmetov, ki bodo v prihodnje služili predvsem ali izključno obujanju spominov.

Večkrat hvaljen hladilnik si je tudi oddahnil, saj je bil končno le deležen prepotrebne nege. Na veselje vseh prisotnih je kmalu zabrnal in skrbel za ustrezno temperaturo vsebine. Med čiščenjem oken smo »strokovno« ugotovili, da so le-ta potrebna tudi čopiča. Z ugotovitvijo bi se strinjala tudi vrata, pa tudi stene se nebi odrekle osvežitve. Tako se je že sredi ene akcije pojavila potreba po drugi.

Po nekajurnem pometanju, pomivanju, brisanju, prašenju, čiščenju, sesanju, prebiranju in pospravljanju smo se lahko lotili postavitve stvari na svoje mesto. To je bil tudi čas, ko je bilo potrebno poskrbeti za sodelujoče. Kaj kmalu je pred stavbo pristala miza, ob njej žar in ob žaru Aleš. Prijetnejši del čistilne akcije nas je nekoliko polenil tako, da smo nadaljevali nekoli počasneje. Vztrajali pa smo še naprej.

Kar lepo število se nas je zbralilo. In če le nisem koga pozabil smo to bili: Miloš S53EO, Roberto S57RR, Gregor S53RA, Boris S57LO, Valter S51VI, Uroš S56ZUR, Franko S57JEL, Aleš S56LPY, Aleš S56IAI, Graziano S50J, Mirko S57AD, Vlado S57KV s spremjevalko, Vanja S59AV. Obiskali so nas tudi Adi

S55M, Rok s sestrico in mamico....

Takšne in drugačne obveznosti so poskrbele, da smo prihajali, odhajali pa spet prihajali, vendar je bilo ves čas živahno. Popoldanski in večerni čas je bil kar pravšnji za družabnost, klepet, izmenjava mnenj in izkušenj. Pogoji, antene, ekspedicije, uspehi (ali neuspehi), izkušnje so bile teme pogоворов. Ena od vročih in po mojem mnenju tudi mučnih tem je bila zadnja konferenca ZRS in sploh stanje v naši krovni organizaciji.

Postavitev GP antene za 2m pa je dokaz, da smo se ukvarjali tudi z »osnovno« dejavnostjo. Pa čeprav je to bilo kar pozno zvečer.

Tega dne je piranska županja organizirala kar nekaj čistilnih akcij na območju občine. Tako smo tudi mi z našo akcijo poskrbeli za lepši in čistejši kraj. Pa čeprav le na omejenem območju. In kot nalašč, je dva dni pred tem izdihnila kosilnica (in kot se spodbidi mi je v tem tednu kar nekaj naprav odpovedalo sodelovanje). Tudi travo bomo pokosili.

No, še malo pa Evropa. Potem pa bo?!

LP in 73's Valter, S51VI

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Sicer se ekspedicija bliža koncu, a vseeno nekaj besed o otoku, ki je bil v zadnjem mesecu na clustrih največkrat omenjen:

Rodriguez Island - 3B9C

Hribovit otok Rodrigues Island s številnimi otočki, dolg 18 km in širok 8km, leži kakih 650 km vzhodno od Mauritiusa in 900 km od Reuniona v Indijskem oceanu. Z laguno vred obsega 200 kvadratnih kilometrov otok sam pa 68 km². Otok je vulkanskega izvora, njegov najvišji vrh pa je 393 m visok Mt.Limon. Otok ima okrog 35.000 prebivalcev glavno mesto pa je Port Mathurin.

Otok je odkril Diego Rodriguez leta 1528. Uporabljali so ga za postanek na poti v Indijo. Leta 1691 se je izkrcalo na otoku osem mož, ker pa je otok dokaj hribovit in s premalo ravne zemlje, so po dveh letih zgradili ladjo in odpluli z otoka. Kasneje so se priselili na otok prebivalci z Reuniona.

Strma pobočja otoka so pokrita s travo, kokosovimi palmami in rdečkastimi grmi, od favne pa so tu domovale želve, obilica rib in več endemičnih vrst ptičev. Posebej značilna sta samotar in "sadni netopir".

Otok ima ugodno klimo: poletje traja od novembra do februarja s temperaturami okrog 30C, zima pa od marca do oktobra s 14-18 C. Občasno povzroča težave prebivalcem suša in cikloni. Leta 1968 so namerili ob ciklonu Monique veter hitrosti 279 km/h.

Od kulinarčnih značilnosti je pogosta sušena hobotnica v omaki iz paradižnika in curryja. Pogosto pa je na jedilniku tudi svinjina in perutnina.

Od domače obrti so poznani izdelki iz koral, ter pleteni izdelki iz rafije podobnih materialov.

Obiskovalec si privošči lahko ribolov, potapljanje, trekking, izlete v notranjost,...

Otok ima kar precej namestitvenih kapacitet in je najbolje obiskan otok v tem predelu Indijskega oceana. Imenujejo ga tudi "Pepek Maskarenov".

Naslednja DX-pedicija je T33C Banana Island - naslednjič kaj več o tem otoku!

73, Leo S50R

WORLD AMATEUR RADIO DAY 2004 AWARD

18. april je svetovni dan radioamaterstva in vsako leto se za aktivnost na ta dan izdaja priložnostna diploma WARD – World Amateur Radio Award. S pomočjo poljske nacionalne radioamaterske organizacije jo izdaja uredništvo poljske radioamaterske revije MK QTC. Kriterij za pridobitev diplome WARD 2004 je vezan na število vzpostavljenih zvez na ta dan leta 2004, in sicer:

- vsaj 10 zvez na HF obsegih ali
- vsaj 5 zvez na V/U/SHF obsegih.

Veljajo zveze, vzpostavljene med 00:00 in 24:00 UTC 18. aprila 2004.

Obrazec s prošnjo za izdajo diplome WARD 2004, ki mora vsebovati izvleček zvez iz dnevnika, je treba najpozneje do 31. maja 2004 poslati na naslov:

Redakcja MK QTC

ul. Wielmozy 5b
82-337 Suchacz-Zamek
Poland

Cena diplome WARD 2004 je 10 IRC ali 5 USD ali 5 EUR. Diploma je barvna, v formatu A4.

Za izdajo diplome SWL operaterjem velja enak kriterij.

73 es best DX de S53AU

CONTEST VENETO 2004

Roberto, S57RR, je posredoval podatke o tem kontestu, ki bo potekal v različnih terminih v maju in juniju. Majski del je namenjen 144MHz, 432MHz in višjim bandom.

Termini:

144MHz – sobota, 22. maj od 1200 do 1700 UTC, kategorije 2F, 2P, 2QRP, 2PSK

432MHz in višji bandi – nedelja, 23. maj od 0800 do 1400 UTC, kategorije 3F, 3P, 4F, 4P, 5U

Načini dela: SSB, CW, FM (samo 5700MHz in višje)

Kategorije:

2F – fiksne 144MHz postaje

2P – portable 144MHz postaje

2QRP – QRP postaje – največ 2W izhodne moči (skupna fiksne/portable)

2PSK – kategorija načina PSK (frekvenca 144,138 MHz) (skupna fiksne/portable)

3F – 432MHz fiksne postaje

3P – 432MHz portable postaje

4F – 1296, 2304, 5700 MHz fiksne postaje

4P – 1296, 2304, 5700 MHz portable postaje

5U – 10Ghz in višje (skupno fiksne/portable)

Izmenjava raportov: RST in zaporedna številka ter lokator.

Točkovanje: na 144 in 432 MHz velja pravilo točka/km v foniji ter dve točki/km v CW. Za višje bande pa po naslednjem ključu: 1296MHz x 5, 2304MHz x 20, 5700MHz x 87, 10GHz x 35 ter 24&47GHz x 220 točk.

Definicija portable postaj: imeti morajo značilnosti field-day postaj, t.j. napajanje neodvisno od javnega električnega omrežja, antene pa ne smejo biti trajno postavljene (dovoljeno je npr. delo iz avtomobila, kamperja, šotorja, itd...). Postaje, ki ne izpolnjujejo pogojev za "portable", bodo obravnavane kot fiksne.

Log: priporočeni standard format (.STD ali .EDI), posebej za vsak band ter s pripadajočim zbirnim

listom. (Ime datoteke naj bo oblike IZ3DWA_144.STD). Za postaje izven Italije se bo izjemoma upoštevalo tudi papirnate dnevниke. Dnevnički je potrebno poslati do 23. junija 2004 na e-naslov iw3ia@hotmail.com oz. na naslov: Paolo Castagna, c.p. 343, 30100 Venezia, Italia.

Nagrade: s plaketami bodo nagrajeni prvi trije v vsaki kategoriji, med vsemi tekmovalci pa bodo izžrebanih tudi nekaj priložnostnih spominskih medalj. Ne izključujejo pa tudi možnosti dodatnih nagrad.

Prevedel in pripravilRoberto, S57RR

